

4. Deskundigheid onderzoek

Is de regering bekend met de dissertatie "Over zwijgen gesproken" van mevrouw Tankink, waarin is beschreven hoe diep geworteld de angst is om te spreken over seksueel geweldservaringen, en hoe wezenlijk vertrouwen en veiligheid zijn als voorwaarden om dit zwijgen te doorbreken? Zo ja, welke consequenties zou deze wetenschap naar de mening van de regering moeten hebben voor de uitvoeringspraktijk, gelet op de noodzaak om alle relevante gegevens van het asielrelaas boven tafel te krijgen? De regering geeft aan dat de IND al intensief wordt getraind op genderaspecten, zodat er bij het horen en beslissen meer rekening mee wordt gehouden. De leden van de fracties van **GroenLinks**, de **PvdA**, de **ChristenUnie**, **D66** en de SGP hebben hier met waardering kennis van genomen. Kan de regering toch nog meer duidelijkheid verschaffen over wat de genderrichtlijnen inhouden en ten aanzien van welke beroepsgroepen hierover onderricht wordt gegeven? De leden willen met dit inzicht onder meer kunnen beoordelen in hoeverre mogelijke signalen van seksueel geweld al tijdens de rust- en voorbereidingstermijn worden opgepikt. Op welke wijze zullen bijvoorbeeld sociaal verpleegkundigen, rechtshulpverleners en Vluchtelingenwerk op deze signalering worden getraind? Op welke basis meent de regering dat in een gesprek met de sociaal verpleegkundigen (waarbij spreken via de tolk de effectieve tijd inperkt) de signalen over seksueel geweld kunnen worden gegeven en herkend, gelet op bovengenoemde dissertatie?

En welke actie wordt er ondernomen als er een signaal wordt herkend? Vindt er dan een medisch onderzoek plaats om te kunnen beoordelen of de asielzoeker in staat is om volledige en coherente verklaringen af te geven? Deelt de regering de opvatting van deze leden dat de uitspraak van het EHRM in de zaak "R.C tegen Zweden" van 9 maart 2010 de overheid hiertoe dwingt? Zou een signaal niet tot gevolg moeten hebben dat de betreffende asielzoeker naar de verlengde procedure wordt verwezen om de benodigde rust, het vertrouwen en de voorbereiding te creëren voor een volledig asielrelaas? Is de regering niet bang dat als er toch wordt gestart met een gehoor in de achtdagenprocedure, terwijl het trauma nog niet volledig in beeld is, een asielzoeker wellicht verklaringen aflegt die hij of zij later moet herroepen en die zo een belasting kunnen vormen voor een juiste beoordeling?